

فراخوان به مبارزینی که بین سال ۱۳۶۰ تا پایان ۱۳۶۱ با تشکیلات تهران کومهله و اتحاد مبارزان کمونیست در ارتباط بوده اند

دوستان گرامی،

برای روشن شدن چگونگی ضربات منجر به تلاشی تشکیلات تهران کومهله و اتحاد مبارزان کمونیست در پائیز سال ۱۳۶۱ این نگارنده به یاری شما مبارزین گرامی‌ای نیاز دارد که مستقیم و یا غیر مستقیم با آن تشکیلات در ارتباط بوده‌اند.

برای این نگارنده صفت مبارز شامل همه‌ی کسانی است که در بیرون از زندان داوطلبانه به امر مبارزه در راه آزادی و رفاه مردم‌شان همت کرده بودند. از لحظه‌ای که مبارزین دستگیر می‌شوند، تا زمان آزادی و یا اعدام، رژیم اسلامی مسئول تمام اعمالی است که احتمالاً زندانیان علیه خود و یا رفقای‌شان انجام داده‌اند.

این‌که زندانی چگونه شکنجه‌های درآور جسمی و روحی را تحمل کرده است ذره‌ای از مسئولیت شکنجه‌گران و آمرین امر شکنجه نمی‌کاهد. مقاومت زندانی در مقابل شکنجه برگیه‌ی برانت رژیم نیست. حتی اگر زندانی‌ای زیر فشار جسمی و روحی مجبور به دادن اطلاعاتی شده باشد، رفقای دیگرش را تحت فشار قرار داده باشد و یا هر عمل اجباری دیگری که انجام داده باشد، مسئولیت همه‌ی آن اعمال همچنان با بازجویان و آمرین‌شان است. آنچه قابل شمارش و واجد ارزش است مبارزه‌ی داوطلبانه‌ی مبارزین برای آزادی و رفاه مردم زحمتکش کردستان و ایران است. تمام اعمالی که زیر فشار (هرچه که می‌خواهد باشد) صورت می‌گیرند باید به حساب فشاردهنده گذاشته شود. با خرد کردن این بخش از مبارزین، رژیم همواره در صدد مایوس کردن مقاومت بقیه‌ی آزادی‌خواهان است.

از شما خواهش می‌کنم در مورد ضربات وارده به تشکیلات تهران کومهله، چنانچه اطلاعاتی دارید، لطفاً با من تماس بگیرید.

لازم به تذکر است که من به اطلاعاتی که ممکن است کسی را به خطر بیاندازد نیازی ندارم. اطلاعاتی را برای من بفرستید که بیان آن‌ها بعد از ۳۰ سال نتواند مشکل امنیتی‌ای برای کسی ایجاد کند.

من به هیچ حزب، سازمان و گروهی وابستگی ندارم و تلاش من فقط برای روشن شدن گوشه‌ای از تاریخ ایران و به ویژه کردستان مبارز است. گوشه‌ی دردناکی که برادرم به اتفاق بسیاری دیگر از روسنفکران مبارز و آزادی‌خواه جامعه‌ی ایران، گرد و غیر گرد، توسط حکومت اسلامی دستگیر و در زندان به قتل رسیدند.

منوچهر یزدیان info@azadsar.com